

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
20:23	19:44	18:45	תל אביב
20:26	19:46	18:43	ירושלים
20:23	19:43	18:45	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

מעלת הצדקה

אל כ"ק האדמו"ר מסקולען זי"ע נכנס יהודי, הכרת פניו ענתה בו כי הוא נזקק. היה זה מחזה שגרתי בבית הרבי, בכל עת מצוא פנו אליו יהודים עניים ונזקקים, והוא היה מעניק להם צדקה ברוחב לב. מה שהפתיע הוא הסכום: הרבי העניק לאותו עני לא פחות מ-1000 דולר, טבין ותקילין, סכום גבוה במיוחד! אחד מהמקורבים נזעק: 'הרבי, זה בסדר, אני בעד לתת צדקה, לא שאני נגד חלילה... אבל אלף דולר? וכי 100 לא מספיק? 180? - לתת לעני אחד, שאינו חריג במיוחד, 1000 דולר בזמננו? והרי אנחנו מכירים אותו, הוא באמת בוחר את הכתובות בפינצטה... מעכשיו הרבי יהפוך לכתובת קבועה שלו, כי הוא יודע שכאן הוא מקבל סכום הגון!'

'הא גופא העניין' - השיב הרבי בחיוך, 'גם אני מכיר אותו, הוא באמת לא מוכן ללכת לכל כתובת, רק למי שיתן לו סכום הגון. רצייתי לוודא שהוא באמת ישוב ויבקש ממני צדקה, שבכל עת שיעבור פה - יסור לכאן לבקש נדבתו. כדי להבטיח שתהיה לי תמיד הזכות לתת לו צדקה - נתתי לו סכום הגון, שישתלם לו לבוא אליי!'

מדהים. איזה מבט זך וטהור, כמה צלולה ההסתכלות הזאת על צדקה. אם יש מי שאינו בא אלא עבור סכום הגון - זו לא סיבה לא לתת לו אותו בגלל שיבוא עוד פעם, כי אם ההיפך - זו בדיוק הסיבה לתת לו את הסכום הגון, להבטיח שיבוא שנית. כי הצדקה היא זכות כבירה, מתנה ממעל, כח נפלא, אי אפשר לוותר עליה!

הבה נזכור זאת בפעם הבאה שיהודי יפנה אלינו, כשמישהו יתקשר, כשעני ינקוש בדלת, כשמכתב יגיע לתיבת הדואר. אין כאן בקשות צדקה, יש כאן מעטפות תגובינות שמובלות היישר לבית דין של מעלה, לסדר שם את המערכות באופן שיועיל לנו, לפתוח שם דיונים כשאנחנו בצד הנכון, להפעיל צוות עורכי דין בשבילנו. ברגע הזה, הבה נזכור לזהות את ההזדמנות, להבין כי לפנינו דרך שמימית נפלאה להכריע את גורלנו לטובה. (הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה והמוסדות

לצפות לשבת המלכה

כמה חשוב לצפות ולחכות לשבת המלכה כי היא מקור הברכה

ובמה אנשים מבזבזים את השבת שלהם? אוכלים ומבלים, אין אפשר לוותר על העונג של שבת קודש? אין דבר שיש לחילוני שאין לחרדי, אתה אוכל הוא אוכל, אתה ישן הוא ישן, אתה נהנה הוא נהנה, הנה בכל שנה אנו נוסעים כל הישיבה ארבעה ימים בצפון, טיולים בלי סוף. צריך לשמוח, צריך להתאוורר. הוא הולך לים מעורב? אני הולך לים נפרד. הוא אוכל טרף, אני אוכל כשר. **רק מה ההבדל? הוא אוכל באיסור, ואני אוכל בהיתר, הוא אוכל ונטמא ומסתאב, ואני אוכל ומתקדש באכילתי יותר ויותר.** אבל מאידך, מה שיש לחרדי אין לחילוני! את הקדושה והטהרה, את המתיקות בלימוד התורה הק'! של לימוד דף גמ', הנועם העליון של שבת קודש. אם היה יודע אדם כמה הוא מפסיד, כמה עונג הוא מפספס, מה זה הנועם העליון של קדושה וטהרה, היה בועט בכל הזבל של הרחוב ורץ לתוה"ק.

"מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת", אומר רבי יעקב אבוחצירא זי"ע, כל השבוע נקרא "ערב שבת", מי שטרח כל השבוע לקדש את עצמו, בשמירת הפה והעיניים, הוא זוכה להרגיש מתיקות השבת קודש, הוא זוכה לפי מידת קדושתו להרגיש את השבת קודש, אבל מי שלא טרח בערב שבת והוא חי כאדם פשוט, מה יאכל בשבת? אמרו חז"ל: אמר הקב"ה למשה רבינו, יש לי מתנה טובה באוצרות שלי, ושבת שמה, לך והודיעם את ישראל. וקשה, מפני מה צריך להודיע להם, כשיקבלו השבת כבר יראו בעצמם! התשובה היא כך: מה יש באוצרות של המלך? הדברים החשובים ביותר, הדברים היקרים ביותר, אומר הקב"ה למרע"ה תודיע להם שהמתנה הזו היתה גנוזה בבית גנזי, ויעריכו אותה, ולא יבזבזו את השבת הקדושה על עיתונים ופיצוחים, שלא ימכרו אותה בזול! אדם שמקבל מתנה ממלך מה הוא עושה אותה? הוא ממסגר אותה ותולה אותה באמצע הסלון, המלך שלח לי מתנה! ואנחנו מקבלים מתנה לא ממלך בשר ודם, אלא מתנה ממלך מלכי המלכים הקב"ה, שבת קודש! אין נזלזל בה חס וחלילה השבת קודש מצחצחת את הנשמה ומאירה אותה! שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

צדיקים היו סופרים את הימים כמו בספירת העומר, מתי כבר תגיע שבת קודש, "מיום ראשון עד יום שישי לקראת שבת נכספה נפשי", מתי אוכל לצחצח את הנשמה שלי ולקדשה בלימוד התורה בשבת קודש! שעה לימוד תורה בשבת קודש שווה לאלף שעות לימוד ביום חול! ולמה? אינו דומה אדם פשוט העושה את המצוה, שהוא מתקדש בקדושה עליונה, לבין אדם צדיק וקדוש שעושה את המצוה, למצוה יש ערך הרבה יותר גדול כשהיא נעשית על ידי אדם גדול. אינו דומה לימוד תורה של הבבא סאלי ללימוד תורה של יהודי פשוט. כך זה לפי ערך האדם, וכך זה גם לפי ערך היום, ככל שהיום יותר גדול המצוות שנעשות בו הם יותר שוות, יש בהם יותר השפעה קדושה פי כמה וכמה טובא. וכן גם בקדושת המקום, אדם לומד בביתו מתקדש בקדושה נוראה מעולם האצילות העליון, אבל אם לומד בבית כנסת הרי ההשפעה מרובה פי כמה וכמה.

שבת היא קודש קדשים, ולכן לימוד התורה בשבת שקול כנגד אלף שעות של חול. נמצא שבשעת לימוד הוא שווה למי שלומד ארבעים ושתיים יום רצוף. שעה כמו ארבעים ושתיים יום! אין אפשר לשרוף את הזמן הקדוש הזה על דברים בטלים, אין אפשר להפסיד דרגות גבוהות ומעלות עליונות כ"כ, שבת קודש!! שבת קודש!!!

"תחילה למקראי קודש" אומרים הסה"ק, הרוצה להתחיל לקדש את עצמו, להתקדם בעבודת ה', ולהתרומם בסגולתו - התחלתו הוא בשמירת שבת קודש, היא אבן פינה להתקדש ולהתרומם בכל התורה כולה!

אומר ה"עריב נחל", המתחזק בשמירת שבת אדם נכנס מיד לחמישים שערי קדושה, כאילו היה צדיק במעשיו ארבע מאות יום רצופים! ובזה הוא מכניע את הסט"א שכוחם ת' כוחות, לכן לובשים שק בתענית להכניע בצום ותענית את ש"ק כוחות הטומאה, וגם שבת קודש ר"ת ש"ק.

מסופר על הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע, א"א, כשהיה חוזר מהמקוה בערש"ק היה שוכב על המיטה. אומר מאן יכיל למסבל ריחין דבוסמין עילאין קדישין. **מי יכול לסבול את הריחות של העולמות העליונים הקדושים!?**

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשחת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

תהילים נגד טילים

לפתע רעם אדיר. מול עיניהם התעופפו באוויר הטנק המוביל בשיירה והמשאית שאחריו. כאשר נחתו על הקרקע עלתה מהם להבה אדומה גדולה.

ענן האבק שקע והלל וארי לא האמינו למראה עיניהם. כל השיירה סבה על עקבותיה וניסתה להימלט מהמקום, אבל באותן שניות נפתחה עליה אש כבדה מהצד המצרי שמעבר לתעלה. אש זו הדליקה משאית אחר משאית, טנק אחר טנק. השיירה המותקפת השיבה אש לצד המצרי וגרמה אבדות כבדות ליורים.

כעת היו הלל וארי מבולבלים לגמרי. השיירה היתה מצרית, והאש שנורתה לעברה גם כן היתה מצרית.

כעבור זמן לא רב נפתרה התעלומה. התברר, כי שעות אחדות לאחר שהמצרים חצו את התעלה ושטפו לתוך סיני, פיזרו מוקשים לאורך הכביש המוביל למוצב כדי שכוחות שריון של צה"ל לא יוכלו לחבור אל המוצב. נראה כי פעולה זו נשכחה מהם או שהיה ליקוי בתקשורת בין היחידות, ושיירת המצרים עלתה בטעות על המוקשים שהניחו אחיהם. עמיתיהם שמעבר לתעלה סברו כי הדי התפוצצויות הם קולות ירי של שיירה ישראלית הפותחת עליהם באש, לפיכך ירו עליה, וזו השיבה לעברם באש.

"המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד", שב וקרא הלל בקול גדול. שטופי דמעות נפלו הלל וארי זה על צווארו של זה ופרצו בבכי תמרורים, הפעם בכי של פורקן. כשהתעשתו אמר הלל לארי: "עכשיו אני מבין את הפסוק 'ה' ילחם לכם ואתם תחרישון'".

באש לווחמי המזח. במקביל ניסו כוחות מצריים שחדרו אל תוך סיני, לחצות את צומת הדרכים 'פגישה לקסיקון', כדי להגיע למוצב.

בשלב מסוים, כשהגיע תורו של הלל לומר פרק בתהילים, שמע לפתע את ארי זועק מעברה השני של העמדה. "הלל, בוא הנה מה, תראה מה קורה שם".

הלל רץ אליו ושערותיו סמרו. שיירת טנקים ומשאיות נעה בכביש המוליך אל המוצב. בינה לבין המוצב לא היה דבר שיכול היה לחסום את דרכה. מרחק הנסיעה היה של דקות אחדות. הלל וארי חשו בבירור, אפילו במעין השלמה, כי אלה רגעי חייהם האחרונים.

ארי, מבועת עד עמקי נשמתו, החל להספיד את עצמו במין הומור שחור. "בטח ראש הישיבה יבוא אלינו הביתה כדי לנחם. בהתחלה הוא יישב בצד, ייאנח, יבכה, ואחר כך יספר עלי איך הייתי בסדר".

ארי לא סיים את המשפט ופרץ בבכי מה גם עיניו של הלל מלאו דמעות, גרונו נשנק ובקושי יכול היה להוציא מילה מפיו.

"בפעם הראשונה בחייו חש מהי תפילה, כשהלב מנסה להבין כל מילה היוצאת מן הפה..."

ואז החליט לומר פרק תהילים נוסף, אולי האחרון בחייו. הוא הביט קדימה, אומד את הזמן שיידרש לשיירה להגיע אליהם, ואמר את הפרק לאט לאט, מילה במילה. בפעם הראשונה בחייו חש מהי תפילה, כשהלב מנסה להבין כל מילה היוצאת מן הפה.

"למנצח מזמור לדוד יענך ה' ביום צרה ישגבך שם אלוקי יעקב ישלח עזרך מקודש ומציון יסעדך"...

כשהגיע לקראת סוף הפרק, עצר לשנייה, ואחר כך בהתעוררות עצומה זעק ממעמקי נשמתו: "אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' אלוקינו נזכיר, המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד, ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו".

ואז, בדיוק כשיצאו מילים אלו מפיו, נשמע

היום השלישי למלחמת יום הכיפורים. הלל אונסדורפר וארי גסנר, חיילים בסדיר, חובשי כיפות, נשלחו לעמדה הצפונית של 'מוצב המזח' הסמוך לתעלה. עמדתם שלטה על עמדת הש"ג שבכניסה למוצב מכיוון היבשה.

הם גלגלו ביניהם שיחה. העלו זכרונות משותפים מהישיבה התיכונית שבה למדו. אחר כך ניסו להפיג את המתח בהשערות על אורכה של המלחמה. "זה סיפור לא פשוט", אמר הלל, "ראה כמה הרוגים ופצועים יש לנו כאן. מספר הלוחמים הבריאים במוצב מגיע עכשיו לחמישה עשר בלבד".

ארי היה אופטימי יותר. "הסיפור לא יכול להימשך יותר משבוע. בשמחת תורה אי"ה נהיה בבית, כשהכל מאחורינו".

"שמחת תורה? של איזו שנה?" הפטיר הלל בחיוך חמצמצץ.

כל אותן דקות שרר שקט נדיר מסביב. על אף השקט חשו הלל וארי כי משהו עומד להתרחש.

"אולי נאמר תהילים?" הציע לפתע הלל. "תהילים?" חזר הלל.

"אתה יודע תהילים בעל פה?" שאל ארי.

"נוכל להתחיל בפסוקי דזמרה, שמתפללים בתפילת שחרית כל בוקר", השיב.

ארי חייך.

"יש לך משהו טוב מזה לעשות?" הקשה הלל. ארי חכך בראשו, "האמת? לא".

השניים החלו באמירת המזמורים. תחילה אמרו כל אחד לעצמו, אחר כך החליטו לשכלל את השיטה, כל אחד קרא פרק בקול רם, בעוד חברו אמר עמו בלחש, אך עיניו מרוכזות בנעשה סביב. כך לסירוגין. פעם הלל אומר בקול וארי משגיח על הנעשה, ופעם להיפך.

בתוך כך החלו המצרים לחדש את התקפותיהם על המוצב. הם הפגינו אותו באש ארטילרית. חוליות קומנדו מצריות אף ניסו מידי פעם לחדור מדרום, ממערב ומצפון. ניסיונות אלו סוכלו

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

חודש אלול

מנהג הספרדים ועדות המזרח לקום באשמורת הבוקר ולומר סליחות מראש חודש אלול עד יום הכיפורים, ויום ראש חודש עצמו אין לומר סליחות. הטעם שמתחילים מראש חודש אלול סליחות, משום שמסורת בידינו שמשא רבנו אחרי חטא העגל עלה לשמים להביא את לוחות הברית השניות בראש חודש אלול וירד עם הלוחות ביום הכיפורים, וכל הארבעים יום התפלל לה' יתברך שימחל על עוון העגל וביום הכיפורים ה' יתברך אמר למשה רבנו "סלחתי כדברך", ולכן כל הארבעים יום הם ימי רחמים ורצון לכל עם ישראל וביום כיפור שה' יתברך הודיע שמחל לעם ישראל נקבע ליום מחילה וסליחה לכל העוונות והחטאים שלנו.

נוהגים שהכותב מכתב לחברו בחודש אלול כותב בתחילת המכתב "לשנה טובה תכתבו ותחתמו".

סגולה לתשובה

בזמן רבנו האריז"ל הקדוש בא אליו רבי משה אלשיך (שמכונה "האלשיך הקדוש" וכתב פירוש על חמישה חומשי תורה ועל המגילות) וסיפר לו שיצא לו בן לתרבות רעה ואמר לו האריז"ל הקדוש שיתפלל עליו בתפילת שמונה עשרה בברכת "השיבנו אבינו לתורתך" שיחזור בתשובה שלמה, ורבי משה אלשיך התפלל עליו ובפתאומיות חזר בנו בתשובה שלמה. ולכן בחודש אלול ובעשרת ימי תשובה נכון מאוד לכוון בתפילת שמונה עשרה בברכת "השיבנו אבינו לתורתך" להזכיר כמה משמותם של אלו שנטו מדרכי ה' ותורתו, ובפרט אם הם קרובים שיתפלל עליהם מעומק הלב.

אמירת מזמור 'לדוד ה' אורי'

בספר קצה המטה כתב שהאומר "מזמור לדוד ה' אורי וישעי ממי אירא" (תהילים פרק כ"ז) מראש חודש אלול ואילך מובטח לו שיוציא ימיו ושנותיו בטוב ובנעימים, ויצא במשפטו זכאי, ויצא לחיים טובים ולשלום, עד כאן לשונו. ובספר שער תפילה לרבי יעקב רוקח הביא בשם מהר"ח הכהן שכתב בספרו שערי רחמים שכל האומר "מזמור לדוד ה' אורי וישעי" מראש חודש אלול ועד שמחת תורה אפילו אם נגזרה רעה חס ושלום על האדם, אמירת מזמור זה יכולה לבטל הגזירה, ומבטלים מעליו כל גזירות קשות ורעות, ומעביר מעליו כל המקטרגים והמשטינים, וטוב לאומרו בכל ימות השנה אחר תפילת שחרית, עד כאן לשונו.

אמירת סליחות

הזמן הראוי ביותר לאמירת הסליחות הוא משעת חצות לילה ואילך, אולם אם הציבור אינם יכולים לומר הסליחות אחר חצות לילה יכולים לומר הסליחות גם בשעות בוקר המוקדמות לפני תפילת שחרית, וכן אפשר לומר הסליחות גם לפני תפילת מנחה. אולם בלילה לפני חצות לילה אסור לומר הסליחות, ולכן יחיד שנמצא בבית הכנסת שאומרים שם סליחות וי"ג מדות לפני חצות לילה לא יענה איתם ויותר טוב שיצא משם.

מי שקם בבוקר מהשינה ורוצה לומר הסליחות צריך לברך ברכות התורה לפני אמירת הסליחות.

אמירת הסליחות נועדה לעורר את האדם ולבקש סליחה על החטאים שעשה, והאדם יתן אל ליבו שעוד מעט מתקרבים ליום הדין, ולכן יפשפש במעשיו ויחזור בתשובה ויסיף כמה שיותר מצוות ומעשים טובים, ולכן עיקר אמירת הסליחות צריכה להיות בנחת ובמיתון ובהכנעה יתירה וכמו שכתוב במשלי (פרק יח' פסוק כג') "תחנונים ידבר רש" (המילה רש פירושו עני שאין לו כלום) ויבין את מה שמוציא מפיו ויפנים הדברים ללב כמה שיותר.

היחיד שאינו יכול לומר סליחות עם הציבור מותר לו לומר את כל נוסח הסליחות ביחיד, חוץ מהקטעים שאומרים אותם בארמית (כגון דעני לעניי) משום שרק ציבור יכולים לאומרם, וכן י"ג מידות אין היחיד רשאי לאומרם משום שזה נחשב לדבר שבקדושה וכל דבר שבקדושה (כגון קדיש קדושה וברכו) צריך עשרה אנשים כדי לאומרם, אולם אם היחיד אומר את הי"ג מידות בטעמי התורה מותר מפני שזה נחשב כקורא בתורה.

מי שקם בחצות לילה או באשמורת בוקר לפני עלות השחר, או שנשאר ער והגיע חצות לילה ואין לו זמן לומר גם סליחות וגם "תיקון חצות", עדיף לומר "תיקון חצות" שמעלתו יותר מן הסליחות.

כשאומר י"ג מידות, בתיבות ה' ה' לא יאמר אותם ביחד, אלא יאמר ה' ויפסיק מעט ואז יאמר שוב ה' וימשיך לומר את הי"ג מידות. ובזמן שאומר ה' ה' יכופף את קומתו בשחיה ולא יכרע לגמרי אלא קצת, ואין צריך להרים את העקבים של הרגלים מהקרקע (כמו שעושים בקדושה) אלא יישר את רגליו ויאמר הי"ג מידות בכוונה.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

מתנה טובה ושבת שמה

הורים הטרודים על המחיה ועל הכלכלה או בניהול בית ברוך ילדים, עשויים להתקשות למצוא את הזמן ואת הסבלנות הדרושים בכדי לבלות בנעימים עם הילדים. לשם כך, חשוב אפוא לנצל את המתנה הטובה שה' הנחיל לנו, את יום השבת קודש. כדאי להשקיע מחשבה ולתכנן יצירת אווירה חמה ונעימה סביב שלחן השבת, עם שפע מעדנים ומיני מטעמים. זו הזדמנות נפלאה לבקש שכל ילד יספר מפרשת השבוע או יאמר דבר תורה, ולשבחו על מה שכתב המלמד בדף הקשר וכדומה. וכן, להעלות נושאים שמעניינים את הילדים ולדון בהם, מה שגם מקרב את הלבבות וגם עוזר להחזיר מוסר ותובנות ללבם ולמוחם של הילדים הקטנים. כדי להשיג את המטרה, חשוב לשים לב שלא לשאת דרשות והרצאות בעינים עצומות, אלא להעלות נושאים לדיון, ולתת לילדים לבטא את עצמם, להביע את דעותיהם ואת רגשותיהם.

כמו כן, חשוב להתעניין אצלם ולעודדם לספר על החוויות שחוו במהלך השבוע. מלבד שזו גם הזדמנות לכוון אותם איך לחשוב נכון, איך לקבל דברים בחיים, ואיך להתייחס לכל אירועי החיים מבחינה רגשית וכדומה, הרי ההקשבה הערנית וההתייחסות המכבדת והאכפתית לילדים, הן כשלעצמן מאחדות ומקשרות את הלבבות.

אירועים משותפים כאלה, באווירה טובה ומרוממת, מהווים דבק חזק לקירוב הלבבות ויצירת אווירה של אחווה ורעות במשפחה, ויש לזה השפעה אדירה על הידידות שירכשו ויפתחו הילדים בינם לבין עצמם, בהמשך חייהם. חשוב להשקיע בזמן איכות לבניית הקשרים הללו, לא רק כאשר הילדים קטנים, אלא גם כאשר הם גדולים, ואפילו לאחר שנישאו ופנו כל אחד לדרכו. יש תועלת אדירה בשמירה על האווירה המשפחתית ועל הקשרים הלבביים בין ההורים לילדים, ובין הילדים לבין עצמם. המפגשים תורמים לשמר את הקשרים הטובים, ושכולם יוכלו להפיק כח ותמיכה זה מזה, בבחינת: "איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק". יום יבוא וההורים יזדקקו לעזר ולסעד של ילדיהם, ואז יהיה מאוחר מכדי להתחיל לרקום קשרים טובים. כדי לשמור על הקירבה הלבבית במשפחה, חשוב לחפש הזדמנויות להתאסף מדי פעם בפעם כדי לשמר את הקשר ולבלות בנעימים.

אכן, זו התועלת ב'שבת התאחדות' משפחתית או כינוסים משפחתיים אחרים. אלו אמנם כרוכים בטיחה וכוסף, אבל, שווים זהב! ואם כבר משקיעים בשבת התאחדות וכדומה, חשוב להשקיע עוד בתכנון סדר יום, עם תכניות מותאמות לפי הגילאים. כינוס משפחתי מתוכנן היטב, יהיה מוצלח הרבה יותר מאשר יציאה שבה נזכרים מאוחר מדי כשאלה מה לעשות. כמו כן, מועיל מאוד לתכנן מראש חלוקת תפקידים ומטלות על כל אחד מהמשתתפים, כדי שכל אחד ירגיש שותף במבצע. וכהערת אגב נציין, שכל מה שתיארונו כחשוב בנוגע לקשר עם הילדים, חשוב ואף חיוני בנוגע לשלום בית'.

'שלום בית' אין פירושו היעדר לחימה (מצב אליו שואפים גם אויבים!) אלא פירוש, שיתוף פעולה דינמי בכל תחומי החיים, מתוך אהבה ואחוה ושלום ורעות. "אהבה אחוה שלום ורעות", אינן רק מילים יפות הזכורות לנו מתקופת השבע בברכות, אלא משהו שעלינו לעבוד כדי להוציאם אל הפועל. והדרך היחידה לעשות זאת, היא באמצעות זמן איכות קבועים, שבו יעבירו את הזמן ביחד, אם בצורה של ארוחות משותפות, זמנים קבועים שבו הם יוצאים יחדיו, או אפילו ישיבה על כוס קפה בלי שום עיסוקים אחרים, כאשר שניהם מקדישים את מלוא תשומת הלב למה שנאמר בינם לבין עצמם. רק קשר פורה כזה, יכול להעשיר את העולם הרגשי שלנו, ולהעניק לנו כוח, ואיתנות נפשית להתמודד כראוי במורכבות של חיי היומיום, ושל כל מה שבניית הבית וניהול המשפחה דורש.

הקדשת זמן המאפשר התפתחות של קשר רגשי עמוק הוא תנאי הכרחי ליצירת קשר בריא. למעשה, כבר מצינו רעיון זה בתורה, במצות עשה של "כי יקח איש אשה חדשה וגו' נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמה את אשתו אשר לקח" (דברים כז, ה), שכדי לחזק את הקשר חייבים תשתית איתנה, העומדת על התמסרות מלאה ואבסולוטית, בלי להיות מוסחים לעיסוקים אחרים.

ובחזרה לענייננו, עדיין מדובר רק באמצעי, חשוב לשים לב לכך ש'זמן איכות משותף' כולל גם את המרכיב החשוב 'איכות', מצרך שאינו נוצר מאליו. ה'זמן' שאנו מקדישים הוא בסך הכל יצירת מרחב בו מתאפשר לפעול לקירוב הלבבות. במקרים שהנפשות הפועלות אינן מוצאות עניין משותף ומהנה, הרי הבילוי יחד אף עלול לגרום מתחים נוספים. לכן יש לעבוד על תכנון סעיף ה'איכות' - למלא את הזמן באווירה ותוכן נעימים לכל המעורבים.

רגע חושבים

הרב ישראל לוגסי

בטחו בה' ותראו ישועות

לכן אחי וראש, טוב אשר תאחז בזה לאהבה אותו ולשמוח בו יתברך, כי ממנה תוצאות חיים והמידות הטובות כולם אחוזים את האחוז הזה, וכמה מעלות טובות תובלנה בשמחות וגיל ביום שמחת ליבו את ה' אלוקיו. ועוד כתב כעין זה בספר "מרפא לשון" (לג"ר רפאל המבורגר זצ"ל עמוד הענוה):

לכן ראוי לכל איש אשר יראת אלוקים נוגע בלבבו, לבטוח בשם ה' ובישועתו בכל ענייניו ועסקיו. כמו שכתב החסיד בעל חובת הלבבות סוף שער הביטחון וזה לשונו: "וכאשר תחזק הכרתו יותר מזה בחמלת הבורא על ברואיו, ירצה במה שיהיה מגזרת האלוקים לו בליבו ובחושיו ובנראיהו ובנסתרו, וישמח בכל אשר עשה לו האלוקים ממוות וחיים, וריש ועושר ובריאות וחולי.

וכן מובא ב"אורחות צדיקים" (שער התשיעי שער השמחה):

מחשבה ראשונה [המחזיקה את ליבו לחיות בביטחון שלם באלוקים], שידע בדיעה ברורה, כי האלוקים מרחם על האדם יותר מכל מרחם, והוא משגיח עליו בסתר ובגלוי. ובעת שהוא אינו שומר עצמו כראוי, האלוקים מרחם עליו ושומר אותו מן הפגעים, כענין שנאמר (תהילים קטו ו'): "שומר פתאים ה'".

למאמרים נוספים של הרב ישראל לוגסי בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

כתב בספר "הברית" (חלק ב' מאמר יד האהבה והשמחה - פרק יא):
אחי ורעיי אם תפנו לאהבה את ה' אלוקיכם אשר על ראשיכם, וידעתם גם ידעתם שהוא אוהב את כל איש ישראל יותר מכל אוהב, ושלא נעלם ממנו אופני התקנה של כל אחד להצלחתו בעולם הזה ובעולם הבא, מפני שהוא יודע אותם יותר ממה שיודע בהם האדם בעצמו.

וכל מי שמאמין שהוא כל יכול, ושאינן השגחתו על כל העולמות ואשר בהם מטריד אותם להשגיח על כל אדם בכל עת ורגע, ושאינן תועלותיו ונזקיו ביד שום ברייה מן הברואים זולתו יתברך, ואתא מרבבות קודש אשר בשמיים ושמי השמיים לשכן שמו על ראשיכם כאשר היה עם אבותיכם, זה יביאכם לידי הביטחון עליו והימסר אליו.

כי לא ייתכן שיבטח האחד אם לא שיש ביניהם אהבה, והבוטח יודע שמי שעליו בוטח הוא אוהבו והוא גם הוא אוהב שלו, ואחר כי כן הודע מה' אלוקיכם, כנאמר (מלאכי א'): "אהבתי אתכם אמר ה'", ואתם גם אתם תפנו אליו לאהבה אותו מזה ימשך הביטחון עליו בטבע, ולא יומשך זאת מן היראה, כי לא יבטח האחד על האחד בעבור שהוא ירא ממנו, אבל יבטח עליו בעבור שאוהב אותו.

ואשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו בענין העולם הזה לא ככסילים אשר שמים מבטחם על כספם ורוב עושרם כי לא ראוי לבטוח על מי שהאדם שומר אותו - אבל על מי שהוא שומר האדם.

"בן אדם מה לך נרדם..."

בכל חצות לילה בחודש אלול
מתקיימת אמירת סליחות ברוב עם

בהשתתפות ראש הישיבה

הרב דניאל זר

בישיבת אור דוד

רחוב המכבים 108, בני ברק
(ליד קניון אילון)

לפרטים ניתן לפנות למשרדי הישיבה
בטלפון: 03-570-12-12 או באתרנו